

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010372
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4618010372.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného R. M., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 127 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného R. M., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 3. 6. 2019 sp. zn. 3T/20/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 19. 8. 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného R. M. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný R. M. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným zo skutku právne kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že:

od presne nezisteného času od januára 2017 do marca 2017 opakovane neoprávnene pre vlastnú potrebu a tiež za účelom predaja si od bližšie nezistenej osoby na bližšie nezistenom mieste a bližšie nezisteným spôsobom zadovažoval presne neurčené množstvo sušenej rastliny rodu Cannabis (konope, tzv. marihuana), túto omamnú a psychotropnú látku prechovával a predával v obci Nitrianska Blatnica okres Topoľčany a jej okolí spravidla za sumu 10 eur za jednu dávku a takto predal Q. M., nar. XX.XX.XXXX o ktorom vedel, že nedovŕšil osemnásť rokov, marihuanu za sumu 10 eur za jednu dávku minimálne dva krát, v priebehu mesiacov január až marec 2017, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, do I. skupiny omamných látok a ich účinná zložka THC - tetrahydrokanabinol do I. skupiny psychotropných látok a na zaobchádzanie s nimi je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktoré obžalovaný nemal.

Za to bolo obžalovanému uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a uložením ochranného dohľadu na 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine, treste ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajkyne uviedol, že rozsudok považuje za nezákonný a nestotožňuje sa s vyhodnotením dokazovania súdom I. stupňa a ani s uloženým trestom. Poukázal na to, že trestnej činnosti sa nedopustil a mal za to, že rozhodnutie súdu I. stupňa z decembra minulého roku, keď bol spod obžaloby oslobodený bolo správne, poukazujúc na zmenené výpovede svedkov Q. M. a F. H.. Po zrušení tohto rozsudku krajským súdom vykonal súd

I. stupňa ďalšie dokazovanie, ktoré však neprinieslo žiadne dôvody na zmenu pôvodného rozsudku. Svedkovia Q. M. a F. H. opätovne zotrvali na svojich výpovediach z hlavného pojednávania a ani vypočuté osoby, ktoré sa zúčastnili výsluchu týchto svedkov v prípravnom konaní, sa nevedeli vyjadriť, či svedkovia boli v čase ich výsluchu pod vplyvom drog. Taktiež ani jeden z vyšetrovateľov sa pred výsluchom svedkov nespýtal, či sú pod vplyvom drog. Títo svedkovia v prípravnom konaní vypovedali rozdielne pokiaľ ide o miesto predaja drog aj počet kúpenej marihuany. Taktiež namietal skutočnosť, že by poznal vek Q. M.. Ostatní v konaní vypočutí svedkovia sa ku skutku nevedeli priamo vyjadriť a preto má za to, že vec trpí dôkaznou núdzou. Absolútne nepoužiteľný je list F. A. adresovaný úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorá sa snažila iba získať ich deti do výchovy a písala ho z pomsty, preto ho nemožno považovať za relevantný.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov M. a H., treba vyhodnotiť ich výpovede v tom smere, ktoré z nich sú pravdivé a preto bolo nutné pribrať do konania znalca na skúmanie vierohodnosti ich výpovedí. Poukázal aj na problémy svedka M. v škole, ktoré mal kvôli marihuane. Namietol právnu kvalifikáciu skutku a skutočnosť, že nebola preukázaná ani kvalifikovaná skutková podstata trestného činu. Dal do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 28. 8. 2001 sp. zn. IV. ÚS 438/2000 ako i ustanovenie § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 12 Tr. por.

Konštatoval, že odvolanie je dôvodné a rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ a písm. e/ Tr. por. a vec buď vrátiť na nové konanie podľa § 322 ods. 1 Tr. por., alternatívne rozhodnúť vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por., lebo nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol odsúdený.

K uvedenému odvolaniu obžalovaného sa prokurátor písomne nevyjadril.

Verejné zasadnutie bolo vykonané krajským súdom v zmysle ustanovenia § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného .

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že zotráva na písomne zdôvodnenom odvolaní a poukázala na to, že nebolo nad všetky pochybnosti preukázané, ktorá z výpovedí svedkov je pravdivá, preto konštatovala, že je potrebné prihliadnuť najmä na zásadu ústnosti a kontradiktórnosti na hlavnom pojednávani. Podľa nej vec trpí dôkaznou núdzou, v dôsledku čoho navrhla obžalovaného oslobodiť spod skutku, eventuálne vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie za účelom pribratia znalca psychológa, prípadne psychiatra na preskúmanie vierohodnosti svedkov.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, keď súd I. stupňa po doplnení dokazovania v intenciách predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto veci dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a vysporiadal sa so všetkými obhajobnými námietkami. Uviedol tiež, ktoré dôkazy považuje za pravdivé a následnú zmenu výpovedí svedkov považoval za účelovú. Konštatovala, že vina obžalovaného bola preukázaná nielen svedeckými výpovedami ale aj listom družky obžalovaného a závermi znaleckého posudku o nadužívaní kanabinooidov obžalovaným. Pokiaľ ide o výrok o treste tento považuje aj po použití zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. za primeraný a odvolanie obžalovaného za nedôvodné, ktoré preto navrhla zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (obžalovaným) Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preštudovaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že predmetná vec už bola predmetom prieskumnej povinnosti krajského súdu, keď na podklade odvolania prokurátora voči pôvodnému rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/20/2018 zo dňa 10. 12. 2018, ktorým bol obžalovaný spod skutku oslobodený, bol uvedený rozsudok zrušený a vec vrátená súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/18/2019 zo dňa 13. 2. 2019.

Po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie súd I. stupňa vykonal ďalšie dokazovanie, na podklade ktorého vyhlásil napadnutý rozsudok, ku ktorému je potrebné uviesť nasledovné.

Trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje a čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 127 ods. 1 Tr. zák. dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal dostatočným spôsobom preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, s malou úpravou týkajúcou sa konkretizovania počtu dávok, ktoré si svedok Q. M. od obžalovaného kúpil a preto obžalovaného uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák.

Súd I. stupňa poukázal na to, že priamymi usvedčujúcimi dôkazmi boli výpovede svedkov F. H. a Q. M. z prípravného konania, ktoré vyhodnotil na rozdiel od ich výpovedí vykonaných na hlavnom pojednávaní za pravdivé, keďže obaja svedkovia tam vypovedali v podstatných skutkových okolnostiach zhodne, obaja uviedli, kde došlo k predaju marihuany aj na akom vozidla tam obžalovaný prišiel, pričom obaja potvrdili, že obžalovaný vedel o veku svedka Q. M., pretože mu to tento sám povedal.

K zmene výpovedí oboch týchto svedkov uviedol, že preveril nimi tvrdené skutočnosti na ostatnom hlavnom pojednávaní ohľadne možného požitia marihuany pred úkonmi v prípravnom konaní a vypočul k tomu vyšetrovateľov prítomných pri výsluchu, zákonnú zástupkyňu maloletého svedka Q. M. B. M., pracovníčky sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately i psychologičku. Konštatoval, že ani jeden z uvedených svedkov nevnímal, že by vypočúvané osoby boli pod vplyvom omamných alebo psychotropných látok. Okrem toho svedok Q. M. bol v tom čase pravidelne testovaný na drogy, ktorých výsledky boli vždy negatívne, čo preukazuje aj lekárska správa MUDr. Černohorského. Z uvedeného dôvodu súd I. stupňa zmenu výpovedí svedkov vykonaných v konaní pred súdom v prospech obžalovaného vyhodnotil ako účelovú s poukazom aj na to, že svedkovia na hlavnom pojednávaní rozporne vypovedali o tom ako sa mali dohodnúť, resp. či sa mali dohodnúť na zmene výpovede.

Vzhľadom na uvedené súd I. stupňa konštatoval, že vina obžalovaného bola preukázaná a podporená nepriamo aj listinným dôkazom, listom družky obžalovaného F. A., v ktorom táto poukazovala na skutočnosť, že obžalovaný predáva drogy maloletým, čo bolo prvotným podnetom k začatiu trestného stíhania v prejednávanej veci. Ďalej poukázal na svedecké výpovede svedkov B. Y. a Z. V., ktorí mali vedomosť priamo od svedka F. H., že obžalovaný predával marihuanu. Za nepriamy dôkaz o vine obžalovaného súd I. stupňa označil i znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého vyplýva, že obžalovaný nadužíva kanabinoidy.

Súd I. stupňa odmietol opakovane vypočuť svedka Q. M. na návrh obhajoby s poukazom na to, že mal byť dopyčutý len ku skutočnostiam, ku ktorým sa už predtým vyjadroval.

V prejednávanej veci je potrebné uviesť, že obžalovaný od začiatku popieral vinu za prejednaný skutok, na svojej verzii vždy zotrval, bránil sa tým, že v žiadnom prípade drogy nikomu nepredával a že svedkovia mali sami problémy s drogami v škole a chceli to na neho hodiť, keďže im v krčme odmietol predať cigarety. Pokiaľ ide o výpoveď svojej priateľky F. A., ktorá úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uviedla, že má predávať drogy, urobila tak preto, lebo chcela ich spoločné deti zveriť do výchovy.

Krajský súd zistil, že súd I. stupňa po doplnení dokazovania po zrušení pôvodného rozsudku sa už tento krát dostatočne zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami prípadu, poukazujúc najmä na výpovede svedkov F. H. a Q. M. z prípravného konania (vykonané po vznesení obvinenia obžalovanému) a na preverenie pravdivosti týchto výpovedí vykonal rozsiahle dokazovanie. S poukazom na uvedené ako i

podrobné zdôvodnenie napadnutého rozsudku sú závery súdu I. stupňa vo vzťahu k týmto výpovediam o ich komplexnosti a jednoznačnosti správne.

Krajský súd sa stotožňuje s uvedenými závermi, keď práve na rozdiel od výpovedí svedkov M. a H. vykonaných na hlavnom pojednávaní, výpovede týchto svedkov z prípravného konania nesú známky autentickosti. Tieto sa v podstatných okolnostiach zhodujú, resp. sú medzi nimi iba menšie nezrovnalosti vyplývajúce skôr z toho, ako si svedkovia ukladali jednotlivé situácie pri predaji drog do svojej pamäte. Práve tieto výpovede neenesú znaky naučených výpovedí, sú plastické a v konečnom dôsledku doplnené i výpoveďami nepriamych svedkov B. Y. a Z. V.. Okrem toho výpoveď svedka Q. M. bola vykonaná za prítomnosti zákonných zástupcov, pracovníka OSRD i psychológa a obe výpovede boli súčasne vykonané za prítomnosti obhajkyne obžalovaného, preto ani po doplnení dokazovania súdom I. stupňa sa nepodarilo tieto výpovede spochybníť a preukázať svedkami na hlavnom pojednávaní uvádzanú okolnosť, že pred výsluchmi v prípravnom konaní požili marihuanu. Naopak uvedená skutočnosť bola vyvrátená všetkými osobami, ktoré sa zúčastnili na výsluchu, keďže ani jedna z uvedených osôb nepostrehla, že by sa svedkovia javili byť pod vplyvom omamných a psychotropných látok a okrem toho svedok Q. M. bol pravidelne kontrolovaný testami na požívanie drog, za ktorým účelom mu boli odoberané vzorky moču matkou v domácom prostredí ako i lekárom, pričom všetky testy boli negatívne. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že v oboch výpovediach svedkov z prípravného konania po vznesení obvinenia (čl. 53 a čl. 84) je zachytené, že drogy už potom nikdy neskúšali, preto ich výpovede vykonané niekoľko mesiacov od skutku, nemohli byť urobené pod vplyvom drog.

Krajský súd tiež podotýka, že výpovede svedkov F. H. a Q. M. boli v prípravnom konaní vykonané trikrát, vždy obžalovaného usvedčovali zo spáchaného skutku, zhodne popísali, že drogy si od neho zabezpečili spolu prostredníctvom Q. M. minimálne dvakrát. Popísali i kde sa tak stalo, za akých okolností, za akú cenu. Obaja svedkovia tiež potvrdili, že obžalovaný mal vedomosť o ich veku, najmä o veku Q. M., ktorý vek mu oznámil sám svedok a nikdy v krčme, kde robil obžalovaný, cigarety nekupovali. Preto neobstojí ani obžalovaným deklarovaný motív, pre ktorý by mu mali chcieť ich usvedčujúcou výpoveďou ublížiť. Svedok Q. M. vedel pritom opísať aj vozidlo obžalovaného, na ktorom im drogy priviezol, keď uviedol, že sa jednalo o Citroën Xsara Picasso, ktorý typ vozidla skutočne obžalovaný vlastní a používa.

Preto správne súd I. stupňa výpovede svedkov Q. M. a F. H. vykonané na hlavnom pojednávaní, na rozdiel od ich výpovedí z prípravného konania, považoval za účelové, s ohľadom aj na skutočnosť, že boli veľmi stručné, úplne totožné, popierajúce všetko vypovedané počas prípravného konania. Okrem toho svedkovia F. H. a Q. M. sa na hlavnom pojednávaní úplne rozporuplne vyjadrili ku skutočnosti, či mali v prípravnom konaní pred výsluchom u vyšetrovateľa ich výpovede naučené alebo nie.

Krajský súd ďalej podotýka, že správne súd I. stupňa prihliadol aj na výsledky znaleckého dokazovania znalca MUDr. Eduarda Višňovského, podľa ktorých obžalovaný nadužíva kanabinoidy bez potvrdených atribútov závislosti.

S poukazom na všetky uvádzané skutočnosti krajský súd nezistil žiadny dôvod na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby pre dôkaznú núdzu.

K námietke obžalovaného, že listinný dôkaz nachádzajúci sa v spise (list družky obžalovaného F. A.), ktorý bol prvotným podnetom na začatie trestného stíhania a vznesenia obvinenia obžalovanému, a na základe ktorého následnými úkonmi orgánov činných v trestnom konaní boli stotožnení svedkovia F. H. a Q. M., nie je možné v konaní použiť, krajský súd uvádza, že tento bol správne oboznámený s poukazom na § 269 ods. 1 Tr. por. a prečítaný na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že obsah výpovede svedkyne F. A. vykonanej v prípravnom konaní je v príkrom rozpore s tým, čo sama uvádzala v citovanom liste. Následne na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Krajský súd je toho názoru, že výpoveď tejto svedkyne je potrebné vyhodnocovať aj s ohľadom na skutočnosť, či v čase jej výpovede resp. písania listu žila s obžalovaným v jednej domácnosti a či boli v tom čase pohádaní. Rovnako je potrebné vyhodnotiť aj tú časť jej výpovede, ktorá sa týka priestupku spáchaného obžalovaným tým, že jej prepichol pneumatiku na motorovom vozidle, ktorá skutočnosť bola v priestupkovom konaní riadne preukázaná a s poukazom na to sa javia byť skutočnosti opísané v liste družky obžalovaného pravdivé a v neposlednom rade preukázané ostatnými vykonanými dôkazmi.

Krajský súd dáva do pozornosti, že listinné materiály predložené orgánom činným v trestnom konaní spoločne s trestným oznámením príslušnými orgánmi štátnej správy možno v trestnom konaní použiť ako dôkaz. Na ich dôkaznú kvalitu nemá vplyv skutočnosť, či boli zadovážené pred začatím trestného stíhania či vznesením obvinenia. Uvedený list družky obžalovaného nie je možné považovať ani v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2, ods. 4 Tr. por. za nezákonný dôkaz, keďže nebol získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia. Krajský súd však dodáva, že od takýchto listinných dôkazov je nutné odlišovať výpovede osôb, ktoré vypovedajú napr. v správnom či inom konaní. Takéto výpovede alebo vyjadrenia osôb mimo trestného konania nie je možné použiť v trestnom konaní ako dôkaz čo vyplýva najmä zo skutočnosti, že tieto osoby v iných konaniach nevypovedajú po riadnom zákonom poučení v zmysle Trestného poriadku.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy aj argumenty odvolateľa a vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny, keďže bolo jednoznačne preukázané, že skutok uvedený v napadnutom rozsudku sa stal, tento má znaky žalovaného obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák. a súčasne bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný R. M.. Z uvedených dôvodov krajský súd nezistil podmienky na oslobodenie obžalovaného a ani dôvod na vrátenie súdu I. stupňa, už vôbec nie z dôvodu potreby pribratia znalca z odvetvia psychiatrie alebo psychológie na preskúmanie dôveryhodnosti výpovedí svedkov F. H. a Q. M., čo je otázkou právneho posúdenia a výhradne v kompetencii súdu.

Pokiaľ sa jedná o osobné pomery obžalovaného, bolo zistené z odpisu registra trestov, že nebol v minulosti súdne trestaný, avšak má jeden záznam v registri ohľadne uzavretia zmluvy pred Okresnou prokuratúrou Piešťany sp. zn. 2Pv 255/12/2004 zo dňa 13. 12. 2012 pre § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že bol v minulosti osemkrát priestupkovo prejednávaný prevažne pre priestupky spáchané na úseku cestnej premávky.

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom súdu I. stupňa za daných okolností zodpovedá požiadavke primeranosti - proporcionálnosti trestu, tento je spravodlivý a vyjadruje objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie a v plnej miere odzrkadľuje nebezpečnosť spáchaného obzvlášť závažného zločinu pre spoločnosť, pričom súd I. stupňa veľmi podrobne a precízne vyhodnotil a rozviedol dôvody, pre ktoré uložil obžalovanému práve takýto trest. Z týchto dôvodov nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu nesprávnosť.

Krajský súd tiež zistil, že správne bol obžalovanému ukladaný trest vychádzajúc z trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods. 2 Tr. zák., t.j. z rozpätia 10 až 15 rokov. Pri nezistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák. a súčasne nezistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák. mu bol postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Pri preskúmaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a i ostatných občanov, pričom ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkov výchovy. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného bolo možné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody po použití

zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že v súhrne skutočnosti, že obžalovaný nebol súdne trestaný, bol priestupkovo prejednávaný iba za menej závažné priestupky najmä na úseku cestnej premávky a je otcom dvoch maloletých detí vo veku 3 a 5 rokov, ktoré sú na neho odkázané výživou, možno konštatovať, že v danom prípade je daný dôvod na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd pritom prihliadol aj na možnosti prevýchovy obžalovaného a na to, že všetky uvedené skutočnosti odôvodňujú u obžalovaného zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu.

S poukazom na uvedené aj krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 7 rokov, t.j. po mimoriadnom znížení dolnej hranice trestnej sadzby, je možné považovať za spravodlivý, primeraný a naplňajúci účel trestu tak z pohľadu generálnej ako i individuálnej prevencie, keďže súd I. stupňa sa pri ukladaní trestu vyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Takto uložený trest zohľadňuje osobu obžalovaného ako i povahu spáchaného skutku a jeho závažnosť.

Nadriadený súd súčasne konštatuje, že súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., keďže bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súčasne správne bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 2 roky, ktorý považuje krajský súd za dostatočný.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že obžalovanému nebolo súdom I. stupňa uložené žiadne ochranné liečenie, takýto postup považuje krajský súd za správny, keďže v zmysle záverov znaleckého posudku MUDr. Edurada Višňovského, znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, obžalovaný síce nadužíva kanabinoídy, no nie je na nich závislý a preto ani on nenavrhol uložiť žiadnu liečbu obžalovanému.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.